

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

20 octombrie 2011 *

În cauza C-474/10,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Court of Appeal in Northern Ireland (Regatul Unit), prin decizia din 27 septembrie 2010, primită de Curte la 29 septembrie 2010, în procedura

Department of the Environment for Northern Ireland

împotriva

Seaport (NI) Ltd,

Magherafelt District Council,

F P McCann (Developments) Ltd,

* Limba de procedură: engleza.

Younger Homes Ltd,

Heron Brothers Ltd,

G Small Contracts,

Creagh Concrete Products Ltd,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul J.-C. Bonichot, președinte de cameră, domnii K. Schiemann, L. Bay Larsen, doamna C. Toader (raportor) și domnul E. Jarašiūnas, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,
grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru guvernul Regatului Unit, de domnul S. Ossowski, în calitate de agent, asistat de domnul J. Maurici, barrister;

- pentru guvernul danez, de domnul S. Juul Jørgensen, în calitate de agent;

- pentru Comisia Europeană, de domnii P. Oliver și A. Marghelis, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 14 iulie 2011,

pronunță prezenta

Hotărâre

- ¹ Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 6 din Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, p. 30, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 135).

- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unor litigii între Department of the Environment for Northern Ireland (Ministerul Mediului din Irlanda de Nord, denumit în continuare „Department of the Environment”), pe de o parte, și Seaport (NI) Ltd (denumit în continuare „Seaport”), precum și Magherafelt District Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts și Creagh Concrete Products Ltd, pe de altă parte, având ca obiect validitatea proiectelor de planuri pentru teritoriul Irlandei de Nord denumite „Draft Northern Area Plan 2016” și „Draft Magherafelt Area Plan 2015”.

Cadrul juridic

Directiva 2001/42

- 3 Considerentele (14), (15), (17) și (18) ale Directivei 2001/42 au următorul cuprins:

„(14) Atunci când se impune o evaluare în temeiul prezentei directive, se elaborează un raport de mediu conținând informații relevante definite de prezenta directivă, identificând, descriind și evaluând efectele probabile semnificative asupra mediului prin punerea în aplicare a planului sau a programului, precum și alte soluții realiste, având în vedere obiectivele și domeniul de aplicare teritorial al planului sau programului; [...]

- (15) Pentru a contribui la o mai mare transparență a procesului decizional și în scopul asigurării că informațiile furnizate pentru evaluare sunt complete și fiabile, este necesar ca autoritățile de mediu cu responsabilități în acest domeniu, precum și opinia publică să fie consultate în timpul evaluării planurilor și programelor și să se stabilească termene adecvate pentru consultări, precum și pentru formularea unui aviz.

[...]

- (17) Raportul de mediu și opiniile exprimate de autoritățile în cauză și de către public, precum și rezultatele consultărilor transfrontaliere trebuie luate în considerare în timpul elaborării planului sau a programului și înainte de adoptarea lui sau înscrierea lui în procedura legislativă.

- (18) Statele membre trebuie să se asigure că, atunci când un plan sau un program este adoptat, autoritățile în cauză și publicul sunt informați și informațiile relevante le sunt puse la dispoziție.”

⁴ Unul dintre obiectivele esențiale ale directivei menționate, astfel cum reiese din articolul 1 din aceasta, constă în a supune planurile și programele care pot avea efecte semnificative asupra mediului, cu ocazia elaborării acestora și înainte de adoptarea lor, unei evaluări ecologice.

5 Articolul (2) litera (a) din Directiva 2001/42 prevede:

„În sensul prezentei directive:

(a) «planuri și programe» înseamnă planuri și programe, inclusiv cele cofinanțate de Comunitatea Europeană, precum și modificările lor:

— elaborate și/sau adoptate de o autoritate la nivel național, regional sau local sau elaborate de o autoritate în vederea adoptării, printr-o procedură legislativă, de către parlament sau guvern și

— impuse prin acte cu putere de lege sau acte administrative”.

6 Articolul 5 din aceeași directivă, intitulat „Raport de mediu”, prevede:

„(1) Atunci când evaluarea mediului este necesară în conformitate cu articolul 3 alineatul (1), se elaborează un raport de mediu în care sunt identificate, descrise și evaluate efectele probabile importante asupra mediului ale aplicării planului sau programului și alternative rezonabile, ținând seama de obiectivele și domeniul de aplicare geografic al planului sau programului. Informațiile necesare în acest scop sunt enumerate în anexa I.

(2) Raportul de mediu elaborat în conformitate cu alineatul (1) trebuie să includă informațiile solicitate în mod rezonabil, ținând seama de cunoștințele și metodele de evaluare existente, de conținutul și gradul de precizie a planului sau programului, stadiul său în procesul de luare a deciziei și măsura în care este de preferat ca anumite aspecte să fie evaluate la diferite niveluri în acel proces în scopul evitării duplicării evaluării.

(3) Informațiile disponibile privind efectele asupra mediului ale planurilor sau programelor obținute la alte niveluri de luare a deciziei sau în temeiul altor instrumente legislative comunitare pot fi utilizate pentru furnizarea informațiilor prevăzute în anexa I.

(4) Autoritățile menționate la articolul 6 alineatul (3) sunt consultate atunci când se decide amploarea și gradul de precizie a informațiilor ce trebuie incluse în raportul de mediu.”

7 Articolul 6 din Directiva 2001/42, intitulat „Consultări”, prevede:

„(1) Proiectul de plan sau program și raportul de mediu elaborat în conformitate cu articolul 5 trebuie puse la dispoziția autorităților prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol, precum și a publicului.

(2) Autoritățile menționate la alineatul (3) și publicul menționat la alineatul (4) au ocazia efectivă și din timp să-și exprime opiniile asupra proiectului de plan sau program, precum și asupra raportului de mediu alăturat acestuia, într-un interval de timp adecvat, înainte de adoptarea planului sau programului sau de înaintarea acestuia pentru procedura legislativă.

(3) Statele membre desemnează autoritățile care trebuie consultate și care, date fiind responsabilitățile specifice în domeniul mediului, pot fi interesate de efectele asupra mediului ale aplicării planurilor și programelor.

(4) Statele membre definesc publicul în sensul alineatului (2), în special publicul afectat sau care poate fi afectat sau care este interesat în luarea de decizii în conformitate cu prezenta directivă, inclusiv organizațiile neguvernamentale, cum ar fi cele ce promovează protecția mediului și alte organizații implicate.

(5) Normele de aplicare privind informarea și consultarea autorităților și a publicului sunt stabilite de statele membre.”

8 Articolul 8 din aceeași directivă, intitulat „Luarea deciziei”, prevede:

„Raportul de mediu elaborat în conformitate cu articolul 5, avizele exprimate în temeiul articolului 6 și rezultatele consultărilor transfrontaliere efectuate în conformitate cu articolul 7 se iau în considerare în timpul elaborării planului sau programului și înainte de adoptarea sa sau de supunerea sa procedurii legislative.”

9 Conform articolului 9 alineatul (1) din directiva menționată, la adoptarea unui plan sau a unui program, autoritățile menționate la articolul 6 alineatul (3) din această directivă, precum și, printre altele, publicul trebuie să fie informați în această privință și, în special, trebuie să se pună la dispoziția lor planul sau programul în forma adoptată, precum și o declarație rezumând modul în care au fost integrate în plan sau în program problemele de mediu. Potrivit articolului 10 alineatul (1) din aceeași directivă, statele membre trebuie să monitorizeze efectele aplicării planului sau a proiectului

asupra mediului în scopul identificării efectelor adverse neprevăzute, într-un stadiu incipient, și pentru a întreprinde, eventual, măsurile de remediere pe care le consideră necesare.

- 10 În temeiul articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2001/42, statele membre trebuiau să adopte actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma acestei directive până la 21 iulie 2004.

Dreptul național

- 11 Directiva a fost transpusă în dreptul Irlandei de Nord prin Regulamentul din 2004 privind evaluarea ecologică a planurilor și a programelor din Irlanda de Nord [Environmental Assessment of Plans and Programmes (Northern Ireland) Regulations 2004, denumit în continuare „Regulamentul din 2004”].
- 12 Articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2001/42 a fost transpus prin articolul 4 din Regulamentul din 2004. Acest articol prevede în partea sa relevantă pentru acțiunea principală:

„Organismul consultativ

- (1) Fără a aduce atingere alineatului (2), în sensul prezentului regulament, organismul consultativ este Department of the Environment.

(2) În cazul în care Department of the Environment este, la un moment dat, autoritatea responsabilă în ceea ce privește un plan sau un program, acesta nu exercită la momentul respectiv funcțiile organismului consultativ prevăzute de [Regulamentul din 2004] cu privire la planul sau la programul în cauză; prin urmare, trimerile la organismul consultativ conținute în dispozițiile următoare din acest regulament sunt interpretate având în vedere acest aspect.”

13 Articolul 11 alineatele (1) și (5) din Regulamentul din 2004 prevede, pe de o parte, că, atunci când trebuie să efectueze o evaluare ecologică, „autoritatea responsabilă” elaborează sau asigură elaborarea unui raport de mediu și, pe de altă parte, că, „atunci când ia o decizie privind ampolarea și gradul de precizie a informațiilor care trebuie incluse în raport, autoritatea responsabilă consultă organismul consultativ”.

14 Articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2001/42 a fost transpus prin articolul 12 din Regulamentul din 2004. Acest din urmă articol prevede:

„(1) Toate proiectele de planuri sau de programe pentru care a fost elaborat un raport de mediu în conformitate cu articolul 11, precum și raportul de mediu alăturat acestora (denumite în continuare «documentele relevante») sunt puse la dispoziția organismului consultativ și a publicului în conformitate cu următoarele dispoziții din prezentul articol.

(2) În cel mai scurt termen după elaborarea acestora, autoritatea responsabilă trimite organismului consultativ o copie a documentelor relevante și îl invită să își exprime opinia asupra documentelor relevante într-un anumit termen.

- (3) De asemenea, autoritatea responsabilă are obligația:
- (a) ca, în termen de 14 zile de la elaborarea documentelor relevante, să publice în temeiul alineatului (5) sau să asigure publicarea unui aviz care:
- (i) precizează titlul planului, al programului sau al modificării;
 - (ii) precizează adresa (care poate conține un site internet) la care se poate consulta sau obține o copie a documentelor relevante;
 - (iii) conține o invitație pentru formularea unor opinii asupra documentelor relevante;
 - (iv) precizează adresa și termenul în care trebuie trimise aceste opinii și
- (b) de a păstra o copie a documentelor relevante disponibilă la sediul principal astfel încât aceasta să poată fi studiată de public în orice moment rezonabil și în mod gratuit și
- (c) de a publica o copie a documentelor relevante pe site-ul internet al autorității respective.

- (4) Termenele menționate la alineatul (2) și la alineatul (3) litera (a) punctul (iv) trebuie, prin natura lor, să acorde persoanelor care beneficiază de prelungirea invitației posibilitatea reală de a-și exprima opiniile în legătură cu documentele relevante.
- (5) Publicarea avizului în temeiul alineatului (3) litera (a) este realizată prin mijloace de natură să asigure publicului care este sau care poate fi afectat de proiectul de plan sau de program sau care are un interes în legătură cu aceste documente posibilitatea de a studia conținutul avizului în cauză.

[...]"

Acțiunea principală și întrebările preliminare

- ¹⁵ La data faptelor din acțiunea principală, Department of the Environment cuprindea patru agenții executive care făceau parte din acesta, erau supuse controlului său și erau responsabile, fiecare, pentru îndeplinirea mai multor atribuții și competențe stabilite prin lege ale acestui Department. Niciuna dintre cele patru agenții nu avea personalitate juridică proprie, însă dispuneau de propriul personal, precum și de propriile resurse administrative și de sedii distincte. Aceste agenții erau Planning Service (Serviciul de planificare), Environment and Heritage Service [Serviciul pentru mediu și patrimoniu, denumit în continuare „EHS”, care în prezent este intitulat Northern Ireland Environment Agency (NIEA)], Driver and Vehicle Testing Agency (Agenția de testare a conducătorilor auto și a autovehiculelor) și Driver and Vehicle Licensing Northern Ireland (Serviciul de autorizare a conducătorilor auto și a autovehiculelor din Irlanda de Nord).

- 16 Competențele legale ale Department of the Environment referitoare la elaborarea planurilor de dezvoltare regionale, precum și cele referitoare la analizarea cererilor individuale de eliberare a unei autorizații de planificare reveneau Serviciului de planificare. La rândul său, EHS era agenția care avea responsabilitatea de a exercita cele mai multe dintre competențele legale ale acestui Department cu privire la reglementarea aspectelor de mediu, altele decât planificarea, și al cărei personal avea cunoștințe specializate în domeniul mediului.
- 17 În conformitate cu procedurile naționale care erau în vigoare la momentul respectiv, Serviciul de planificare a început procesul de elaborare a proiectelor denumite „Northern Area Plan 2016” și „Magherafelt Area Plan 2015” înainte de data impusă statelor membre pentru transpunerea Directivei 2001/42. Cu toate acestea, ambele proiecte de planuri au fost publicate în cele din urmă după data menționată.
- 18 În cursul elaborării fiecăruia dintre cele două proiecte de planuri regionale, acest serviciu al Department of the Environment a colaborat foarte strâns cu EHS în ceea ce privește colectarea de informații relevante referitoare la mediu și în ceea ce privește consultările referitoare la conținutul planurilor propuse.
- 19 Proiectul privind Northern Area Plan 2016 împreună cu raportul de mediu au fost publicate de Serviciul de planificare al Department of the Environment la 11 mai 2005. La data publicării, acest Department a invitat publicul să formuleze comentarii și observații. De asemenea, Department a trimis proiectul de plan și raportul de mediu EHS și altor autorități publice pentru consultare și a invitat aceste organisme să formuleze comentarii și observații. Department of the Environment a solicitat ca toate răspunsurile să fie primite în termen de opt săptămâni. Acesta a primit în total 5 250 de observații cu privire la proiectul de plan de la public și 4 observații cu privire la raportul de mediu. Seaport este autorul a 49 dintre aceste observații, dintre care una privea conținutul raportului de mediu și modul de desfășurare a evaluării ecologice.

- 20 La 24 aprilie 2004, Department of the Environment a publicat proiectul privind Magherafelt Area Plan 2015 împreună cu o evaluare ecologică care fusese elaborată în conformitate cu cerințele dreptului intern în vigoare la momentul respectiv. Acest Department a realizat ulterior o evaluare ecologică a proiectului de plan regional și a publicat un raport de mediu la 24 mai 2005 pe care l-a considerat la momentul respectiv ca fiind în conformitate cu cerințele Directivei 2001/42. Un exemplar al raportului de mediu a fost trimis EHS și altor organisme interesate. Department menționat a invitat toate organismele să își prezinte punctele de vedere cu privire la acest raport în termen de șase săptămâni. El a primit aproximativ 5 300 de observații cu privire la proiectul de plan de la public și 5 observații cu privire la noul raport de mediu.
- 21 În noiembrie 2005, Seaport a formulat prezenta acțiune la High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division (Regatul Unit), contestând validitatea acțiunilor Department of the Environment în vederea publicării proiectului privind Northern Area Plan 2016. Aceasta a susținut, în esență, că Directiva 2001/42 nu a fost transpusă în mod corect în dreptul intern și că evaluarea ecologică și raportul de mediu realizate de Department of the Environment nu au respectat cerințele acestei directive.
- 22 La 13 decembrie 2005, Magherafelt District Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts și Creagh Concrete Products Ltd au formulat o acțiune la aceeași instanță, contestând publicarea proiectului privind Magherafelt Area Plan 2015, modul de realizare a evaluării ecologice și conținutul raportului de mediu. Motivele invocate în susținerea acestei acțiuni erau similare motivelor invocate de Seaport în susținerea propriei acțiuni.

- 23 Trebuie subliniat că Seaport a formulat ulterior o altă acțiune prin care contesta declarația cu privire la imposibilitatea aplicării în cazul proiectului referitor la Northern Area Plan 2016. Cu toate acestea, Seaport a retras între timp această acțiune, iar cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare care fusese formulată de High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division a fost anulată prin decizia acestei din urmă instanțe din 23 aprilie 2010, astfel încât cauza C-182/09 a fost radiată din registrul Curții prin Ordonanța președintelui Camerei întâi a Curții din 3 iunie 2010, Seaport/Department of the Environment for Northern Ireland.
- 24 În hotărârea din 7 septembrie 2007, High Court of Justice in Northern Ireland a constatat că cerințele articolului 6 alineatele (2) și (3) din Directiva 2001/42 nu au fost transpuse în mod corect prin articolele 4 și 12 din Regulamentul din 2004. Această instanță a constatat că articolul 4 nu a transpus în mod adecvat cerința prevăzută la articolul 6 alineatul (3) din directiva menționată, conform căreia statele membre sunt obligate să desemneze o altă autoritate consultativă atunci când Department of the Environment este autoritatea responsabilă de elaborarea proiectului de plan. Aceasta a constatat de asemenea că nici articolul 12 nu a transpus în mod adecvat cerințele articolului 6 alineatul (2) din aceeași directivă, având în vedere că acest articol 12 nu prevede în mod expres termenele în care ar trebui să aibă loc consultarea.
- 25 La 6 noiembrie 2007, Department of the Environment a adoptat o decizie redactată după cum urmează:

„Department of the Environment și-a reexaminat decizia de a realiza o evaluare ecologică a proiectului de plan, având în vedere cerințele prevăzute de Directiva [2001/42] și de [Regulamentul din 2004], în lumina recente hotărâri pronunțate de High Court. Ca urmare a acestei reexaminări, Department of the Environment a decis că nu era posibil să efectueze o evaluare ecologică a proiectului de plan pentru regiunea Nord 2016 care să fie în conformitate cu Directiva [2001/42] și cu [Regulamentul din 2004]

și informează prin prezenta publicul cu privire la decizia sa în această privință, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) [din Regulamentul din 2004]”.

- 26 În cadrul unei hotărâri din 13 noiembrie 2007, High Court of Justice in Northern Ireland s-a pronunțat cu privire la măsurile care trebuie adoptate pentru a remedia deficiențele constatate în hotărârea din 7 septembrie 2007. Aceasta a refuzat să anuleze proiectul de plan, lăsând deschisă posibilitatea de a reexamina problema de îndată ce se va fi pronunțat asupra validității deciziei menționate din 6 noiembrie 2007.
- 27 Department of the Environment a contestat printr-un recurs formulat la instanța de trimitere constatările High Court of Justice in Northern Ireland cu privire la faptul că Regulamentul din 2004 nu a transpus în mod adecvat cerințele articolului 6 alineatele (2) și (3) din Directiva 2001/42.
- 28 În această privință, Department of the Environment susține că, pe de o parte, în cazul în care acționează în calitate de autoritate responsabilă în legătură cu un plan sau cu un program, nu apare nicio obligație de consultare în temeiul Directivei 2001/42, dat fiind faptul că are toate competențele și responsabilitățile relevante, că niciun alt organism specializat în probleme de mediu nu are asemenea responsabilități, astfel încât în Irlanda de Nord nu a fost desemnat niciun alt organism, și că directiva menționată nu impune obligația de a crea și de a desemna un organism nou care trebuie să fie consultat de Department.
- 29 Pe de altă parte, acesta susține că, „spre deosebire de constatările din cadrul hotărârii pronunțate de High Court, [Department of the Environment] nu a susținut că directiva impune să se recurgă la o împărțire internă a funcțiilor între Serviciul de planificare și [EHS] în cazul în care Department este autoritatea responsabilă în ceea ce privește un plan sau un program. Department a indicat totuși modul în care au

colaborat Serviciul de planificare și [EHS] în ceea ce privește proiectele de planuri contestate”.

30 Prin decizia din 8 septembrie 2008, primită de Curte la 16 octombrie 2008, instanța de trimitere a adresat Curții întrebări preliminare identice cu cele adresate în prezenta cauză. Prin Ordonanța din 20 mai 2009, Seaport Investments (C-454/08), această cerere a fost declarată vădit inadmisibilă, în special pentru motivul că decizia de trimitere nu conținea nicio precizare privind cadrul legal și factual al acțiunii principale și că nu prezenta într-un mod suficient de clar și de precis motivele care au determinat această instanță să adreseze Curții o întrebare privind interpretarea articolelor 3, 5 și 6 din Directiva 2001/42.

31 În aceste condiții, Court of Appeal in Northern Ireland a hotărât din nou să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Directiva 2001/42/CE trebuie interpretată în sensul că, în cazul în care o autoritate națională care elaborează un plan care intră sub incidența articolului 3 [din această directivă] este ea însăși autoritatea cu responsabilități generale în domeniul mediului într-un stat membru, statul membru în cauză poate refuza să desemneze în temeiul articolului 6 alineatul (3) [din aceeași directivă] o autoritate care trebuie consultată în sensul articolelor 5 și 6 [din aceasta]?

2) Directiva menționată trebuie interpretată în sensul că, în cazul în care o autoritate care elaborează un plan care intră sub incidența articolului 3 este în același timp autoritatea cu responsabilități generale în domeniul mediului într-un stat membru, acest stat membru este obligat să garanteze desemnarea ulterioară a unui organism consultativ distinct de autoritatea respectivă?

- 3) Directiva [2001/42] trebuie interpretată în sensul că dispozițiile articolului 6 alineatul (2) [din această directivă], care prevăd obligația de a da ocazia efectivă și din timp autorităților menționate la articolul 6 alineatul (3) și publicului menționat la articolul 6 alineatul (4) să își exprime opinia «într-un interval de timp adecvat», pot fi transpuse prin norme care prevăd că autoritatea responsabilă de elaborarea planului autorizează în fiecare caz termenul în care trebuie exprimate opiniile sau este necesar ca înseși normele de transpunere a directivei să stabilească un termen sau termene diferite în situații diferite în cursul cărora să fie exprimate aceste opinii?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima și la a doua întrebare

- ³² Prin intermediul primelor două întrebări, care trebuie examinate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, în care autoritatea care a fost desemnată ca fiind aceea care trebuie consultată în sensul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 2001/42 este ea însăși responsabilă de elaborarea unui plan în sensul directivei menționate, această dispoziție trebuie interpretată în sensul că impune desemnarea unei alte autorități care trebuie în special consultată în cadrul elaborării raportului de mediu, precum și în cadrul adoptării acestui plan.
- ³³ În această privință, guvernul Regatului Unit și cel danez, precum și Comisia Europeană susțin că, în asemenea împrejurări, articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2001/42 nu impune statelor membre obligația să desemneze și să creeze în acest scop o altă autoritate care trebuie să își asume responsabilitățile și să dispună de prerogativele

care sunt conferite în mod obișnuit autorității desemnate ca fiind cea care trebuie consultată în mod normal. Acestea susțin în special că desemnarea și/sau înființarea unei alte asemenea autorități ar fi inutilă în măsura în care, prin definiție, autoritățile care dispun de responsabilități în domeniul mediului și, în consecință, de know-how-ul și de cunoștințele de specialitate în domeniu sunt în mod precis cele care trebuie să fie și, prin urmare, sunt desemnate de statele membre în calitate de autorități consultative în sensul acestei directive.

34 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în temeiul articolului 6 alineatul (3) din directiva menționată, statele membre trebuie să desemneze autoritățile care trebuie consultate în special în vederea elaborării raportului de mediu, precum și a adoptării unui plan sau a unui program în sensul acestei directive. Această alegere trebuie să privească organisme care îndeplinesc responsabilități specifice în domeniul mediului și care dispun în această privință de competențe dovedite.

35 Astfel cum reiese din considerentul (15) al Directivei 2001/42, obligația prevăzută la articolul 6 alineatul (3) din această directivă de a desemna astfel de autorități în vederea consultării lor în cadrul adoptării unui plan sau a unui program care poate avea efecte asupra mediului în sensul acestei directive are drept obiectiv să contribuie la o mai mare transparență a procesului decizional și urmărește în special să asigure că, atunci când o autoritate care nu are în mod necesar cunoștințele de specialitate ori responsabilități în domeniul mediului intenționează să adopte un astfel de plan sau de program, raportul de mediu care trebuie alăturat acestui plan sau program, precum și planul sau programul menționat țin seama în mod corespunzător de aceste efecte, precum și că alternativele rezonabile la planul sau la programul în cauză sunt examinate în mod obiectiv.

36 Astfel, autoritatea desemnată în temeiul articolului 6 alineatul (3) din directiva menționată contribuie, de fiecare dată când trebuie să fie consultată sau informată în cadrul diferitelor etape ale procesului de elaborare, de adoptare și de aplicare a planului sau a programului, la evaluarea în mod corect de autoritatea care elaborează

acest plan sau program a efectelor asupra mediului ale planului sau ale programului menționat pe baza unor informații fiabile și exhaustive.

- 37 Este cert că o autoritate publică precum cea din acțiunea principală, un minister cu responsabilități în domeniul mediului într-o parte a teritoriului unui stat membru îndeplinește responsabilități specifice în domeniul mediului și poate să fie, astfel, „interesată” de efectele asupra mediului ale aplicării unor planuri sau programe în sensul Directivei 2001/42, întrucât dispune de cunoștințe de specialitate în domeniul mediului în această parte a statului membru.
- 38 În consecință, în împrejurări precum cele din acțiunea principală în care o autoritate publică de la nivel ministerial este responsabilă de probleme legate de mediu, trebuie subliniat că, dacă o astfel de autoritate, având în vedere responsabilitățile specifice în domeniul mediului care i-au fost conferite, precum și cunoștințele de specialitate de care dispune în domeniu, a fost desemnată în temeiul articolului 6 alineatul (3) din directiva menționată, aceasta este, în principiu, interesată și este în măsură să evalueze efectele asupra mediului ale unui plan sau proiect.
- 39 Dispozițiile Directivei 2001/42 ar fi totuși lipsite de efect util dacă, în ipoteza în care autoritatea desemnată în temeiul articolului 6 alineatul (3) din această directivă ar trebui de asemenea să elaboreze sau să adopte ea însăși un plan sau un program, nu ar exista, în structura administrativă a statului membru în cauză, niciun alt organ autorizat să exercite această funcție de consultare.
- 40 În această privință, din informațiile furnizate în observațiile scrise formulate de guvernul Regatului Unit reiese că, spre deosebire de situațiile existente în Anglia, în Scoția și în Țara Galilor, unde, în cadrul reglementărilor de transpunere a Directivei

2001/42, au fost desemnate mai multe autorități în calitate de autorități consultative în sensul articolului 6 alineatul (3) din această directivă, situația din Irlanda de Nord se caracterizează prin faptul că a fost desemnată o singură autoritate, în speță Department of the Environment, și că această autoritate era formată din patru agenții cu atribuții de executare. În plus, din aceste informații rezultă că Departmentul respectiv dispune de o competență teritorială proprie care corespunde atribuirii de competențe în domeniul mediului prevăzute în organizarea politică a Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și că, în cadrul acestei organizații, nu se prevede că o autoritate desemnată într-o altă parte a acestui stat membru poate să fie consultată cu privire la planurile și la programele referitoare la Irlanda de Nord.

41 În astfel de împrejurări în care, pentru o parte a teritoriului unui stat membru care dispune de competențe descentralizate, este desemnată o singură autoritate în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 2001/42 și această autoritate este, într-un anumit caz, responsabilă de elaborarea unui plan sau a unui program, această dispoziție nu impune înființarea sau desemnarea unei alte autorități, situată în acest stat membru sau în această parte a acestuia, pentru a fi în măsură să inițieze consultările prevăzute de dispoziția menționată.

42 Cu toate acestea, într-o astfel de situație, articolul 6 menționat impune organizarea, în cadrul autorității care este în mod obișnuit responsabilă de consultări în domeniul mediului, unei separări funcționale într-o asemenea măsură încât o entitate administrativă din cadrul acesteia să dispună de o autonomie reală care implică în special faptul că entitatea are mijloace administrative și umane proprii și că este în măsură să îndeplinească misiunile atribuite autorităților consultative în sensul acestei directive și, în special, să își exprime în mod obiectiv opinia asupra planului sau a programului preconizat de autoritatea de care aparține, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

- 43 Ținând seama de considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la primele două întrebări că, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2001/42 nu impune înființarea sau desemnarea unei alte autorități consultative în sensul acestei dispoziții, în măsura în care, în cadrul autorității care este în mod obișnuit responsabilă de inițierea consultărilor în domeniul mediului și care este desemnată ca atare, se organizează o separare funcțională într-o asemenea măsură încât o entitate administrativă din cadrul acesteia dispune de o autonomie reală care implică în special faptul că entitatea respectivă are mijloacele administrative și umane care îi sunt proprii și că este în măsură să îndeplinească misiunile atribuite autorităților consultative în sensul acestui articol 6 alineatul (3) și, în special, să își exprime în mod obiectiv opinia asupra planului sau a programului preconizat de autoritatea de care aparține.

Cu privire la a treia întrebare

- 44 Prin intermediul celei de a treia întrebări, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2001/42 trebuie interpretat în sensul că impune stabilirea în mod clar, în cadrul reglementării naționale care transpune această directivă, a unor „intervale de timp adecvate” în care autoritățile desemnate și publicul afectat sau care poate fi afectat în sensul alineatelor (3) și (4) ale acestui articol trebuie să își poată exprima opinia asupra proiectului de plan sau de program, precum și asupra raportului privind efectele asupra mediului ale unui astfel de plan sau de program.
- 45 În această privință, trebuie subliniat că articolul 6 alineatul (2) din directiva menționată impune ca acestor autorități și publicului afectat sau care poate fi afectat să li se dea „ocazia efectivă” „și din timp ” să își exprime opiniile asupra proiectului de plan sau program, precum și asupra raportului de mediu alăturat acestuia.

46 Pentru ca această opinie să fie luată în considerare în mod corespunzător de autoritatea care intenționează să adopte un astfel de plan sau de program, la alineatul (2) menționat se precizează, pe de o parte, că această opinie trebuie primită înainte de adoptarea acestui plan sau a acestui program și, pe de altă parte, că autoritățile consultative și publicul afectat sau care poate fi afectat trebuie să dispună de un interval de timp adecvat pentru a evalua planul sau programul preconizat, precum și raportul de mediu referitor la acest plan sau program și pentru a-și putea exprima opiniile în această privință.

47 Pe de altă parte, trebuie amintit că articolul 6 alineatul (5) din Directiva 2001/42 prevede că normele de aplicare privind informarea și consultarea autorităților și a publicului sunt stabilite de statele membre.

48 În consecință, articolul 6 alineatul (2) din directiva menționată nu se opune ca o reglementare națională care transpune această dispoziție să prevadă că revine autorității care intenționează să adopte un plan sau un program care poate avea efecte semnificative asupra mediului să stabilească ea însăși termenul acordat autorității consultative și publicului relevant pentru a-și exprima opiniile asupra documentelor pertinente, în măsura în care, situație care pare a se regăsi în acțiunea principală, termenul prevăzut efectiv pentru fiecare consultare organizată este de natură să le dea ocazia efectivă să își exprime din timp o astfel de opinie.

49 În fond, stabilirea de la caz la caz a termenului în care pot fi exprimate aceste opinii poate să permită, în anumite ipoteze, o mai bună luare în considerare a complexității unui plan sau a unui program preconizat și poate conduce, dacă este cazul, la acordarea unor termene mai lungi decât cele care ar putea fi stabilite pe cale legislativă.

50 Ținând seama de cele de mai sus, trebuie să se răspundă la a treia întrebare că articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2001/42 trebuie interpretat în sensul că nu impune ca termenele în care autoritățile desemnate sau publicul afectat ori care poate fi afectat în sensul alineatelor (3) și (4) ale acestui articol trebuie să își poată exprima opiniile asupra unui anumit proiect de plan sau de program, precum și asupra raportului de mediu să fie stabilite în mod clar în cadrul reglementării naționale care transpune această directivă și, în consecință, alineatul (2) menționat nu se opune stabilirii unor astfel de termene de la caz la caz de autoritatea care elaborează planul sau programul. Totuși, în această din urmă situație, același alineat (2) impune ca, în vederea consultării acestor autorități și a publicului cu privire la un anumit proiect de plan sau de program, termenul stabilit efectiv să fie suficient și să permită astfel ca aceștia din urmă să aibă ocazia efectivă să își exprime opiniile în timp util asupra acestui proiect de plan sau de program, precum și asupra raportului de mediu alăturat planului sau programului respectiv.

Cu privire la cheltuielile de judecată

51 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

- 1) **În împrejurări precum cele din acțiunea principală, articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului nu impune înființarea sau desemnarea unei alte autorități consultative**

în sensul acestei dispoziții, în măsura în care, în cadrul autorității care este în mod obișnuit responsabilă de inițierea consultării în domeniul mediului și care este desemnată ca atare, se organizează o separare funcțională într-o asemenea măsură încât o entitate administrativă din cadrul acesteia dispune de o autonomie reală care implică în special faptul că entitatea respectivă are mijloacele administrative și umane care îi sunt proprii și că este în măsură să îndeplinească misiunile atribuite autorităților consultative în sensul acestui articol 6 alineatul (3) și, în special, să își exprime în mod obiectiv opinia asupra planului sau a programului preconizat de autoritatea de care aparține.

- 2) Articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2001/42 trebuie interpretat în sensul că nu impune ca termenele în care autoritățile desemnate sau publicul afectat ori care poate fi afectat în sensul alineatelor (3) și (4) ale acestui articol trebuie să își poată exprima opiniile asupra unui anumit proiect de plan sau de program, precum și asupra raportului de mediu să fie stabilite în mod clar în cadrul reglementării naționale care transpune această directivă și, în consecință, alineatul (2) menționat nu se opune stabilirii unor astfel de termene de la caz la caz de autoritatea care elaborează planul sau programul. Totuși, în această din urmă situație, același alineat (2) impune ca, în vederea consultării acestor autorități și a publicului cu privire la un anumit proiect de plan sau de program, termenul stabilit efectiv să fie suficient și să permită astfel ca aceștia din urmă să aibă ocazia efectivă să își exprime opiniile în timp util asupra acestui proiect de plan sau de program, precum și asupra raportului de mediu alăturat planului sau programului respectiv.

Semnături